

Prada, un oasi enmig del desert

La Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent ha superat aquest any el miler de participants i s'ha situat al mateix nivell de poder de convocatòria que en la seva època "gloriosa", a la fi de la primera meitat de la dècada dels 70. L'obertura cap a nous focus d'interès, que aquest any s'ha traduït bàsicament en l'anàlisi de les transformacions de l'Europa de l'Est, ha revaloritzat encara més el contingut dels cursos i dels debats.

Mentrestant, la UCE conserva i amplia el seu caràcter d'universitat popular i participativa nascuda sota els efectes del Maig del 68.

Paral·lelament, però, s'hi detecta

un divorci creixent entre la filosofia en què es fonamenta i les directrius de les diferents institucions catalanes.

Prada és, cada cop més, un oasi enmig del desert. En un temps en què les instàncies governamentals eludeixen les reflexions crítiques que podrien fer perillar la seva estabilitat, la UCE aposta, més que mai, per convertir-se en una plataforma que cada estiu faci un examen de consciència de l'estat de la cultura i la ciència dels Països Catalans. Aquesta voluntat de radiografiar la realitat fa por al poder establert, que, a més, elimina per moments qualsevol referència al conjunt dels Països Catalans com a concepció

Parla Enric Casassas, rector de la Universitat Catalana d'Estiu.

MANEL LLADÓ EI Punt

*Vicent Andrés Estellés,
homenatjat a Prada.*

d'univers nacional. Només des d'aquesta lectura es pot entendre que la major part de les institucions destinin a la UCE unes aportacions econòmiques extremament ridícules i semblants a les que fan, per exemple, a actes comparativament insignificants de festes majors de pobles.

Enmig d'un panorama d'actuacions institucionals en què predomina la tendència al desnacionalisme i a la dretanització, és lògic que la UCE vagi adquirint el rol d'espai independentista i d'esquerres, amb tot el perill que comporta en relació amb grups de pràctica fanàtica i demagògica. Adscripcions

ideològiques a part, la UCE manté una oferta de sessions d'interès general que cap altre estament universitari català proposa a l'estiu. La qualitat dels cursos exigeix una resposta a l'últimàtum de l'equip rector de la UCE. Una universitat com la de Prada no pot viure només de l'esforç volenterós d'uns quants. Hi calen recursos públics. Perquè permetre la mort de la UCE seria consentir la mort dels espirals que apunten cap a un futur menys mediocre dels Països Catalans.

D'esquerra a dreta, Jordi Carbonell, Josep-Lluís Cavod Rovira i Josep Benet.

XEVI PLANAS

